

4. Подольников В. Водоросли в раціонах животних / В. Подольников. // Животноводство России. – 2011. – С. 43–44.

УДК 636.2.086

Хомик О. В., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ

Науковий керівник – Юлевич О. І., кандидат техн. наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

МОЛОЧНА ПРОДУКТИВНІСТЬ КОРІВ ПРИ ВИКОРИСТАННІ У РАЦІОНАХ СОНЯШНИКОВОГО ТА РІПАКОВОГО ШРОТІВ

Підвищення ефективності виробництва молока має здійснюватися комплексно, з урахуванням усіх елементів технології, насамперед – повноцінної та збалансованої годівлі. При нормуванні складу раціону для молочних корів однієї з найбільш актуальних є проблема забезпечення їх достатньою кількістю протеїну і оцінки його фракційного складу з урахуванням показників розщеплення в рубці.

Відомо, що потреба жуйних тварин в амінокислотах задовольняється за рахунок мікробного протеїну. Мікробний синтез амінокислот в рубці може задовольнити в середньому 40-50 % потреби високопродуктивних тварин і близько 80 % потреби корів з надоями до 15 кг. Це означає, що певна кількість амінокислот має надходити з кормом і в незміненому вигляді проходити через рубець. При цьому протеїн, що розщеплюється, використовується як джерело азоту для потреби мікроорганізмів рубця, а протеїн, що не розщеплюється у рубці, засвоюється в тонкому відділі кишечника і через кров безпосередньо впливає на секрецію молока. Підвищення рівня загального сирого протеїну без урахування властивостей його фракцій, яке найчастіше досягається за рахунок концентрованих кормів, призводить до порушення рубцевого травлення і обміну речовин у корів.

На сьогодні протеїнові корми становлять значну частку витрат у годівлі високопродуктивних корів. Багато господарств використовують соняшниковий, соєвий або ріпаковий шроти, оскільки ці кормові компоненти є повноцінними і збалансованими джерелами білка.

Останнім часом зросла зацікавленість ріпаковим шротом щодо використання його у годівлі великої рогатої худоби. Насамперед, це пов'язано з різким підвищенням вартості імпоротної білкової сировини і традиційно прибутковим виробництвом ріпаку в Україні.

Оцінка ефективності використання соняшникового та ріпакового шроту в годівлі корів молочного стада проводилася в умовах ТзДВ "Південний Колос" Новоодеського району Миколаївської області. Матеріалом для науково-господарського дослідження стали 30 дійних корів червоної степової породи у віці 4-х років, які перебувають на 3-4-му місяці лактації. Тварин було розподілено на три групи, по 10 голів у кожній. Середня жива маса тварин у групі становила 520 кг. Піддослідних тварин у групі підбирали за принципом пар-аналогів з урахуванням продуктивності за 305 днів попередньої лактації, добового надоя та жирності молока (на період формування груп).

Дослідження здійснювалися протягом 60 днів. Тварини I контрольної групи споживали раціон, що використовується у господарстві та складається з дерті пшеничної, вівсяної та ячмінної (9 %), сінажу вівсяного (15 %), трави суданки (71 %),

кормових буряків (5 %). У раціонах корів II та III дослідних груп замість 1 кг дерті ячмінної застосовувалось по 0,5 кг шроту соняшникового і ріпакового відповідно.

Протягом досліду, на підставі даних контрольного доїння, здійснювався розрахунок молочної продуктивності корів.

Отримані результати свідчать, що величина добового надою корів I (контрольної) групи залишилася майже незмінною і коливалася в межах 11,8-11,9 кг. Надій тварин II та III дослідних груп почав збільшуватися вже наприкінці першого тижня, і на кінець досліду становив 12,5 кг ($p < 0,05$) та 13,4 кг ($p < 0,001$) відповідно. Вміст жиру в молоці корів контрольної групи становив 3,63 %, а у тварин дослідних груп – 3,71 % і 3,73 % ($p < 0,05$) відповідно. Таким чином, використання соняшникового шроту в годівлі корів II дослідної групи зумовлює підвищення надою на 5,0 % і вмісту жиру в молоці – на 2,2 %. Показники молочної продуктивності тварин III дослідної групи, порівняно з контрольною групою, збільшилися на 12,6 % за величиною надою та на 2,7 % за вмістом жиру в молоці.

Застосування ріпакового шроту в годівлі корів має свої переваги, оскільки він є кормом із високим вмістом захищеного від розщеплювання у рубці протеїну. За цим показником ріпаковий шрот перевершує соняшниковий і наближається до соєвого. Як свідчать літературні дані, корови перетравлюють ріпаковий протеїн лише на 5 % гірше, ніж соєвий, але водночас на стільки ж краще від соняшникового. Безперечними перевагами ріпакового шроту є його висока поживна цінність і низька вартість отримання білка із цього корму. Вміст протеїну в ньому варіює у межах 33 %, клітковини – 12-16 %, жиру – 2,0-2,5 %, золи – до 8 %. Ріпаковий шрот відрізняється від інших за мінеральним складом. Так, за вмістом кальцію він у 2,1 рази перевершує соєвий і в 1,3 – соняшниковий.

Таким чином, включення в раціони годівлі корів дійного стада ріпакового шроту, що містить більше, порівняно з соняшниковим шротом, кількість протеїну захищеного від розщеплювання у рубці, сприяє підвищенню надою та вмісту жиру в молоці корів.

УДК 635.5.033

Шило А. К., студент 6 курсу спеціальності "Зоотехнія"

Научный руководитель Сучкова И.В., канд. с.-х. наук, доцент

УО "Витебская ордена "Знак Почета" государственная академия ветеринарной медицины", г. Витебск, Республика Беларусь

ЭФФЕКТИВНОСТЬ ПРОИЗВОДСТВА МЯСА ЦЫПЛЯТ-БРОЙЛЕРОВ ПРИ РАЗНЫХ СПОСОБАХ СОДЕРЖАНИЯ

В настоящее время птицеводство Республики Беларусь является одним из источников стабильного снабжения населения высококачественной птицеводческой продукцией, позволяющей полностью удовлетворить покупателя в мясе птицы и яйце, а также часть товара реализовывать на экспорт. Важным условием эффективности производства мяса птицы является технология содержания. Прогрессивным, как и в нашей стране, так и за рубежом признан клеточный способ, который позволяет эффективно использовать производственные помещения, корма и рабочую силу. В то же время клеточное содержание цыплят-бройлеров значительно снижает качество тушек и отрицательно сказывается на здоровье птицы.